Przedmiotowy system oceniania
Przedmiot: **Religia**
Klasa VII szkoły podstawowej **„Bóg wskazuje nam drogę”**
Program – **AZ-2-01/18**
Podręcznik –nr AZ-23-01/18-PO-2/22**,** zatwierdzenie z dnia dnia 2 maja 2022 r

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy

zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.
Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:
Celujący:
Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry
Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określane programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry
Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny
Uczeń:
- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:
Uczeń:
- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:
Uczeń:
- nie opanował podstawowych widomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:
1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco

5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr					
Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
I. Jedyny Bóg – nasz Ojciec	→ wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka → szczegółowo wyjaśnia, czego bronią pierwsze trzy Boże przykazania i jaki jest ich sens → uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka	→ wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu → uzasadnia konieczność budowania relacji z Bogiem i ludźmi. → wymienia sposoby na to, jak radzić sobie z rozproszeniami podczas modlitwy → uświadomienie uczniom, że Bóg jest Bogiem jedynym. → wymienia przymioty Boga; → wyjaśnia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara i agnostycyzm → wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego; → wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli.	→ przedstawia i omawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia; → wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; → argumentuje, dlaczego modlitwa może czasem sprawiać trudności; → wyjaśnia, przed czym chroni nas pierwsze przykazanie → opisuje zadania wynikające z drugiego przykazania → uzasadnia postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli i spędzania wolnego czasu.	→ formułuje pytania związane z sensem istnienia → opisuje swoje relacje z drugim człowiekiem; → podaje różne sposoby na to, jak można się modlić → opisuje zadania wynikające z pierwszego przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczenia przeciw niemu → podaje przykłady wykroczeń przeciwko drugiemu przykazaniu; → wie, czemu sprzeciwia się trzecie przykazanie.	→ wymienia ludzie potrzeby, → wyjaśnia potrzebę troski o relacje z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia dlaczego modlitwa to rozmowa z Bogiem → wie, że są Trzy Osoby Boskie → tłumaczy, kiedy ma miejsce nadużywanie imienia Bożego → podaje sposoby spędzania wolnego czasu.

II. Jedyny Bóg – Jezus Chrystus	→ wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie → zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła → przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania	→ charakteryzuje specyfikę i przesłanie czterech ksiąg Ewangelii; → wyjaśnia znaczenie prawdy, że Jezus stał się człowiekiem dla naszego zbawienia → tłumaczy, że cuda, które czynił Jezus, były wyrazem Jego miłości do ludzi i miały uwiarygodnić Jego posłannictwo → wyjaśnia sens odczytywania i przyjmowania wydarzeń życiowych w świetle objawienia Bożego → opisuje i interpretuje fragment wyrzucenia kupców ze świątyni, → tłumaczy, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się każdym człowiekiem → uświadomienie uczniom, czym są rady ewangeliczne → opisuje, dlaczego wierzący powinni układać swoje życie według wskazań słowa Bożego. → wyjaśnia na podstawie wydarzeń biblijnych, jakie było powołanie apostołów → definiuje, na czym polegała niezwykłość Jezusa → opisuje, w jaki sposób powołanie zmieniło życie apostołów.	→ opisuje pojęcie „Ewangelia” w odniesieniu do czterech ksiąg Nowego Testamentu; → przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa w porządku chronologicznym; → opisuje cuda jako zjawiska nadprzyrodzone → tłumaczy, dlaczego Jezus ostro upomniał Piotra → omawia, w jaki sposób może okazywać szacunek ludziom, miejscom oraz czasom poświęconym Bogu → przedstawia przebieg męki Jezusa; → definiuje pojęcie „rady ewangeliczne” → opisuje misję Dwunastu → definiuje pojęcie świętości; → wyjaśnia, w jaki sposób można zostać świętym.	→ wymienia korzyści płynące z czytania Ewangelii → wyjaśnia zbawczy sens wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie, aż po mękę, śmierć i zmartwychwstanie. → omawia cud uzdrowienia człowieka sparaliżowanego, trędowatego oraz chodzenia po jeziorze; → definiuje, co znaczy naśladować Jezusa → wyjaśnia, dlaczego należy się szacunek ludziom oraz miejscom i czasom poświęconym Bogu → zwraca się w potrzebie do Judy Tadeusza lub innych świętych → wyjaśnia pojęcie „życie konsekrowane” → wyjaśnia symbolikę dwunastu apostołów → tłumaczy konieczność podejmowania osobistego wysiłku odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła → wyjaśnia, że dążenie do świętości jest zadaniem każdego chrześcijanina.	→ wyjaśnia, że choć Ewangelię spisało czterech różnych ludzi, wszyscy mieli ten sam cel: przekazanie Dobrej Nowiny → tłumaczy, dlaczego warto praktykować pokorne zachowanie → wyjaśnia sens czynienia cudów przez Jezusa → tłumaczy, że Jezus dokonał dzieła odkupieni całkowicie dobrowolnie i świadomie → tłumaczy pojęcie miejsca i czasu świętego, → wyjaśnia, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się nami; → tłumaczy, jak zbliżać się do Boga w codziennym życiu. → wymienia imiona apostołów; wskazuje, w jaki sposób on również został powołany do głoszenia Ewangelii. → podaje, kto jest dla niego autorytetem, i opisuje te postaci.

III. Jedyny Bóg – Duch Święty	→ w kontekście prawdy Bożej o Trójcy Świętej opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła → omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady.	→ objaśnia istotę dogmatu o Bogu Trójjedynym; → odkrywa rangę pojęcia „osoba” w stosunku do Boga i człowieka → ukazanie uczniom obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina. → opisuje, że może zwrócić się do Ducha Świętego z prośbą o wsparcie i nawiązać z nim relację. → wyjaśnia proces kuszenia i stopniowego odchodzenia od wiary → wymienia analogie, poprzez które potrafi opisać znaczenie Ducha Świętego; → wyjaśnia, kiedy jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego.	→ tłumaczy ciągłość przekazu wiary → rozpoznaje obecność Ducha Świętego na przestrzeni dziejów; → tłumaczy, jaka jest różnica między „darami” i „owocami” Ducha Świętego; → opisuje, na czym polega każdy z grzechów przeciwko Duchowi Świętemu → dostrzega i docenia działanie Trzeciej Osoby Trójcy Świętej.	→ wyjaśnia, że osobisty rozwój duchowy jest bardzo ważny i pozwala pogłębić własną wiarę → tłumaczy, w jaki sposób Duch Święty jest obecny w Kościele → opisuje, jakie owoce rodzi przyjęcie darów Ducha Świętego; → wymienia sześć grzechów przeciwko Duchowi Świętemu → opisuje własnymi słowami, na czym polega jego osobista relacja z Duchem Świętym.	→ wymienia Trzy Osoby Boskie → objaśnia, przy pomocy jakich symboli Biblia opisuje Ducha Świętego; → wymienia siedem darów Ducha Świętego; wskazuje konsekwencje popełnienia grzechów przeciwko Duchowi Świętemu → wskazuje sytuacje, kiedy doświadcza działania Ducha Świętego.

Katechezy okolicznościowe	→ charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła → ukazuje związek wydarzeń biblijnych ze świętami chrześcijańskimi, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina	→ tłumaczy związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym.. → definiuje, czym jest zbawienie; → uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina → charakteryzuje, czym wyróżnia się czas adwentu i wymienia jego szczególne znaki → uzasadnia religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia.	→ opisuje cykl roku liturgicznego → przedstawia modlitwę różańcową jako modlitwę cudów; → wyjaśnia pojęcie Marana tha; → opisuje cud Bożego Narodzenia; → opisuje miłość Chrystusa, która jest bezinteresowna.	→ charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego; → wskazuje na krzyż jako źródło miłości Boga do człowieka → tłumaczy ważność modlitwy różańcowej → wymienia sposoby przeżywania Adwentu → wskazuje okoliczności narodzenia Jezusa.	→ wyjaśnia sens liturgii jako uobecniania zbawczych wydarzeń z życia Jezusa Chrystusa → zna znaczenie święta Podwyższenia Krzyża Świętego → tłumaczy, że modlitwę różańcową zapoczątkował Święty Dominik → wie, że adwent to nie tylko czas oczekiwania na Boże Narodzenie, ale i na powtórne przyjcie Chrystusa → wyjaśnia symbol pustego talerza na wigilii.

II semestr					
4. Boże Przykazania	→ podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym → uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów → uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże → rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach.	→ tłumaczy, o chodzi w kształtowaniu sumienia; → omawia, jaka hierarchia wartości wynika z wiary → wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych → wyjaśnia, że błogosławieństwa to droga do prawdziwego szczęścia. → uzasadnia konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym → uzasadnia konieczność szacunku dla życia ludzkiego; → opisuje, na czym polega szacunek wobec piękna ciała – własnego oraz drugiego człowieka; → podaje argumenty przemawiające za troską o środowisko naturalne. → dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka → analizuje potrzebę umiejętności budowania życia w wolności od rzeczy materialnych i dzięki panowaniu ducha nad popędem oraz pragnieniami. → rozróżnia pozytywne pragnienia od niepohamowanego pożądania → definiuje, czym są zachowania ryzykowne.	→ wyjaśnia, czym jest sumienie; → podaje przykłady współczesnych „bożków” → opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, prawo naturalne, czyny ludzkie; → opisuje, na czym polega „obietnica szczęścia” złożona przez Boga → rozumie wartość autorytetu rodziców i osób starszych → wskazuje, że gniew jest przeciwny piątemu przykazaniu → wyjaśnia na czym polega piękno człowieka, jego ciała i duszy → definiuje pojęcie dobra wspólnego, sprawiedliwości i odpowiedzialności; → uzasadnia wartość prawdomówności → uzasadnia znaczenie wierności małżeńskiej i trwałości małżeństwa; → definiuje, czym są uzależnienia.	→ ff podaje zalety formacji sumienia. → przedstawia Boga jako największą wartość. → tłumaczy motywację przy dokonywaniu wyborów → tłumaczy, na czym polega pragnienie szczęścia i jak można je zaspokoić; → wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców → wymienia działania człowieka niezgodne z piątym przykazaniem → tłumaczy znaczenie terminu „cudzołożyć”, „cudzołóstwo → wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina → wymienia wykroczenia przeciwko ósmemu przykazaniu → potrafi ocenić rzeczywistą wartość dóbr materialnych → podaje rodzaje uzależnień i wskazuje na największe zagrożenia młodzieży.	→ zna sposoby formacji sumienia → wymienia reguły budowania hierarchii wartości opartej na wierze → tłumaczy konieczność kierowania się w życiu kryteriami powinności etycznej i prawa naturalnego → wymienia wartości, na których warto oprzeć swoje życie → wskazuje, kogo obowiązuje przykazanie czwarte → wie, że życie jest najcenniejszym darem od Boga; → wyjaśnia, kogo w szczególny sposób dotyczy przykazanie szóste → wymienia grzechy przeciwko siódmemu przykazaniu; → definiuje pojęcia związane z ósmym przykazaniem; → tłumaczy znaczenie słowa „pożądanie”; → wymienia pozytywne aktywności życiowe.

5. Stare i Nowe Przymierze	→ przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie (patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju) jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka → wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa.	→ argumentuje, że bez znajomości Starego Testamentu Nowy jest niezrozumiały → wyjaśnia szczególną rolę Izraela w historii Zbawienia → uzasadnia, że Kościół jest ludem Nowego Przymierza → uzasadnia jedność Starego i Nowego Testamentu → wyjaśnia, w jakim sensie chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie → podaje argumenty za obchodzeniem Dnia Judaizmu.	→ wyjaśnia, co to jest przymierze → wymienia informacje o państwie Izrael → wymienia cechy charakterystyczne oraz wspólne dla judaizmu i dla chrześcijaństwa; → tłumaczy sens Prawa Starego Przymierza; → wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem → uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem, któremu należy się przeciwstawiać.	→ opisuje znaczenie przymierza zawartego w Starym Testamencie; → wyjaśnia, dlaczego Izrael stał się narodem wybranym → wyjaśnia różnicę między Starym a Nowym Przymierzem → wyjaśnia, jak działa Prawo Boże; → rozpoznaje symbole i przedmioty związane z judaizmem; → opisuje bolesne doświadczenia wojenne wyznawców judaizmu.	→ tłumaczy znaczenie przymierza zawartego w Nowym Testamencie → tłumaczy, skąd wzięła się nazwa „Izrael”; → wyjaśnia konieczność szacunku wobec wyznawców judaizmu → podaje obowiązki i prawa ucznia Jezusa. → tłumaczy, dlaczego niektóre obyczaje żydowskie przeniknęły do chrześcijaństwa → omawia na czym polega szacunek wobec wyznawców judaizmu.

6.Religie świata	→ opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu → ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu	→ tłumaczy, na czym polega wyjątkowość chrześcijaństwa. → charakteryzuje wielkie religie → omawia, jakie jest stanowisko Kościoła katolickiego wobec innych religii. → tłumaczy, czym różni się „dialog międzyreligijny" od ekumenizmu.	→ wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia; → wie, co to jest religia → wskazuje zasadnicze podobieństwa i różnice między chrześcijaństwem a innymi religiami → omawia, które poglądy są wspólne dla poszczególnych religii.	→ wymienia formy przynależności do Kościoła; → tłumaczy potrzebę poznania innych religii → wyjaśnia pojęcie „dialog międzyreligijny" → uzasadnia zasadność „dialogu religijnego".	→ tłumaczy, że wyznawcom wszystkich religii należy się szacunek → wymienia największe religie świata; → uzasadnia powszechność zbawienia.

7. Duch Święty w dziejach Kościoła	→ określa wyzwania społeczne w Europie XIX w. i udzieloną na nie odpowiedź Kościoła → omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna → opisuje, na czym polega udział chrześcijan w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa → podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych.	→ zna ustalenia Soboru Watykańskiego I → wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna i podaje, kto był jej prekursorem → argumentuje, że w czasie zaborów (i nie tylko) Kościół miał wpływ na wiele dziedzin życia; → wyjaśnia i podaje sposoby pracy nad sobą, by osiągnąć świętość → charakteryzuje postać i posługę Świętego Zygmunta Szczęsnego → wyjaśnia, jaką rolę odegrał brat Albert w historii ojczyzny i Kościoła → tłumaczy, czym jest Boże miłosierdzie → tłumaczy, na czym polega działalność misyjna Kościoła; → charakteryzuje, na czym polega apostolstwo świeckich.	→ wyjaśnia, kto i dlaczego zwołał sobór → rozumie dlaczego wynalazki oraz postęp technologiczny nie mogą być ważniejsze od człowieka; → tłumaczy, że Kościół jest nierozerwalnie związany z historią Polski; → przedstawia życie Świętego Jana Bosko i argumentuje aktualność jego dzieła; → definiuje, czym wyróżniała się działalność Świętego Zygmunta Szczęsnego → przedstawia krótko życiorys brata Alberta → opisuje postać Świętej Faustyny Kowalskiej → wyjaśnia, jak rozumie termin „misja Kościoła”; → omawia obowiązki chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła.	→ wyjasnia, że Kościół odpowiada na znaki czasu → tłumaczy, że człowiek jest powołany do rozwoju → opowiada o błogosławionym Honoracie Koźmińskim → ukazuje wpływ pedagogiki Świętego Jana Bosko na dzisiejsze szkoły → opisuje, na czym polegała wierność Świętego Zygmunta Szczęsnego wobec spraw Polski i Kościoła. → wyjaśnia, na czym polega służba bliźniemu na wzór brata Alberta → omawia wybrane formy kultu miłosierdzia Bożego → opowiada o błogosławionym Janie Beyzymie → tłumaczy, jakie stany można wyróżnić w Kościele.	→ tłumaczy potrzebę poznawania historii Kościoła → wie, że człowiek, przyczyniając się do rozwoju świata, realizuje Boże wezwanie „czyńcie sobie ziemię poddaną” → wymienia przykłady polskich świętych patriotów → wyjaśnia w jaki sposób Bóg potwierdza posłannictwo świętych; → opisuje jak można uczyć się patriotyzmu od Świętego Zygmunta Szczęsnego → wymienia przykłady świętych opiekujących się potrzebującymi → wyjaśnia, że miłosierdzie Boże jest dla każdego → wymienia obszary działalności misyjnej Kościoła → wyjaśnia pojęcie „apostolstwo.”

Katechezy okolicznościowe	→ przedstawia wartość dążenia do jedności Kościoła → charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina.	→ wymienia największe Kościoły chrześcijańskie → charakteryzuje czas Wielkiego Postu → omawia, czym jest Triduum Paschalne, i tłumaczy, co oznacza sam termin → opisuje rolę Maryi w życiu Kościoła.	→ wyjaśnia pojęcia „ekumenizm → wskazuje sens czasu nawrócenia → opisuje, jakie wydarzenia wspominamy w poszczególne dni; → wyjaśnia, dlaczego Kościół obchodzi Triduum i jakie święta poprzedza → charakteryzuje istotę kultu Maryi.	→ omawia, na czym polega idea Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan → zna praktyki stosowane w Kościele w okresie Wielkiego Postu; → wskazuje, że uczestnictwo w Triduum Paschalnym jest niezbędne, by lepiej przeżywać sprawy wiary → wymienia kilka tytułów Matki Bożej.	→ umiejscawia w czasie okres Wielkiego Postu → wyjaśnia, że łączenie się z Chrystusem w tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania prowadzi do zbawienia → wskazuje niektóre święta Maryjne.